

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Π.—Καὶ αὖριο ποῖον Δήμαρχο σκοπεύεις νὰ ψηφίσῃς;

Φ.—Αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις σου, παρακαλῶ, ν' ἀφήσῃς, καὶ τρέχα μέσα 'στὴ Βουλὴ καὶ 'στὰ Χαντεῖα στάσου καὶ γούρλωσε τὰ μάτια σου καὶ ἀνοίξε τ' αὐτιά σου γιὰ νὰ κτυτάξῃς, Περικλῆ, μαζί μου καὶ ν' ἀκούσῃς τί γίνεται καὶ λέγεται ἐντὸς τῆς πρωτευούσης.

Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς Δήμαρχο;...

Φ.— Βρὲ ἄφησέ με τώρα...
δὲν βλέπεις πῶς εὐρίσκεται ἀνίστατος ἡ χώρα;
Νέαν συνῆψαν 'στὴν Βουλήν καὶ πεισματώδη πάλην,
ὁ δὲ κλεινὸς Πρωθυπουργὸς ὁμίλησε καὶ πάλιν
διὰ τὸ 'Ισοζύγιον μὲ πάταγον καὶ σάλου
κι' ἀντεπεξῆλθε φοβερὸς κατὰ τῶν ἀντιπάλων,
κι' ὠνόμασε τὸν Θεοδωρῆ μ' ὀνόματα μεγάλα,
τὸν εἶπε πρωτοκάθεδρο κοντὰ εἰς ὅλα τᾶλλα,
ἴσον ἐν πρώτοις, Περικλῆ, καὶ πρῶτον ἐν τοῖς ἴσοις...

Π.—Βρὲ θὰ μοῦ 'πῇς ποῖον Δήμαρχο σκοπεύεις νὰ ψηφίσῃς;

Φ.—Τὸν εἶπε πρωτοβάθμιο, Πρωτέα, πρωτοψάλτη...

Π.—'Ακόμη δὲν μοῦ ἀπαντᾷς, προδότῃ 'Εφιάλτῃ;

Φ.—Τὸν εἶπε πρωτοσύγγελο, πρωτόσχολο καὶ ἄλλα,
κι' ὅλοι τὰ γέλοια ἔσκασαν μὲς 'στῆς Βουλῆς τῇ σάλα.
Καὶ ἦτον ὁ κυρίαρχος λαὸς 'στὰ θεωρεῖα
καὶ τέλος πάντων ἔγεινε καὶ μὴ ψηφοφορία,
εἰς τὴν ὁποίαν, Περικλῆ, καθὼς καταλαμβάνεις,
τὴν ἔπαθε μὲ τοὺς λοιποὺς ὁ πρῶτος Δεληγιάννης,
ἂν καὶ μαζί του 'πήγανε τρεῖς βουλευταὶ ἀκόμα,
ὁ 'Ισκος καὶ ὁ Νοταρᾶς κι' ὁ Κούστας...

Π.— Σκάσε, βρωμα.

Φ.—'Εν τούτοις 'στοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸν λόγον σὺν τοῖς
[ἄλλοις

κι' ὁ Δούνης ἀνταπῆντησε μετὰ φωνῆς μεγάλης.
Τὸν ἐνθυμεῖσαι, Περικλῆ, τὸν Κωνσταντῆ τὸν Δούνη,
ποῦ μὲ τὸν Χρόνο ἄλλοτε μᾶς 'μπήκε 'στὸ ρουθοῦνι,
ποῦ τὸν ἐδολοφόνησα μὲ δίκωπη μαχαίρα
διότι ἔτσαμπούνιζε πολέμους νύκτα 'μέρα;
Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Κωνσταντῆς, αὐτὸς ὁ δικηγόρος,
'στὸ κέντρον τοῦ Φιλήμονος εἰσῆλθε παραφόρως,
καὶ 'στὸ μπαλκόνι ἔξαφνα ἐβγήκε μάνι μάνι
καὶ μέσ' ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα τεφτέρι βγάνει.
καὶ τοῦ Τρικουπῆ μὲ αὐτὸ τὸν λόγον ἀνατρέπει,
καὶ φεύγει μὲ τὰ τέσσερα καθέννας ποῦ τὸ βλέπει.
'Ενῶ δ' ὁμίλει 'στὸν λαὸν αὐτὸς ὁ πατριώτης
θαρρῶ πῶς παρευρίσκετο ἐκεῖ κι' ὁ Τσιριγώτης,
ποῦ διευθύνει τοὺς τρελλοὺς εἰς τοῦ Δρομοκαῖτη,
μ' ἐφάνη δέ, βρὲ Φασουλῆ, τὸν Δούνη πῶς ἐζήτη.
Κι' ὁ Δούνης ἀνσχεύαζε τὰ τοῦ 'Ισοζυγίου
καὶ κατεφέρετο δριμὺς κατὰ τοῦ 'Υπουργείου,
ἐνῶ καθέννας ἐκλογεὺς σ' αὐτὸ τὸ νταβατοῦρι
χωρὶς νὰ κάμῃ σχόλια τὸ ἔκοβε κουμποῦρι.
'Αλλ' ὅταν πλέον ἔμεινε ὁ Κωνσταντῆς μονάχος
ἐκστατικός, κι' ἐμβρόντητος ἀκίνητος ὡς βράχος,

ἐνθυμηθεὶς τὴν ἐποχὴν τῶν παλαιῶν γιγάντων
'Κηρύξατε τὸν πόλεμον, φωνάζει, τέλος πάντων».

Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς σ' ἐρωτῶ...

Φ.— Γιὰ τοῦτο μὴ ἐρώτα,
καὶ ἄκουσε νὰ σοῦ εἰπῶ σπουδαῖα γεγονότα.
'Επῆρε τὸν κατήφορο τῶν ἐκλογῶν ὁ σάλος
κι' ἀκούεται ἀλλαλαγμὸς καὶ κοπετὸς μεγάλος.
'Ανεμοδοῦρα, Περικλῆ, κατακλυσμὸς καὶ ζάλη...
Αἰὼν φωνάζουν μερικοί, Νέ γ ρ η ς—λ α ὅ ς οἱ ἄλ-
[λοι,

τὸ κάθε κέντρο μ' ἐκλογεῖς εὐρίσκεται γεμάτο
καὶ βγάζουν λόγους ἀπ' ἐδῶ καὶ λόγους παρακάτω,
'μιλεῖ ὁ Σούτσος, Περικλῆ, κι' ὁ Λάμπρος ὁ Μιχάλης,
ὁ Δούνης, ὁ Ζυγομαλᾶς, ὁ ἓνας κι' ἄλλος Ράλλης,
'μιλοῦν ἐδῶ, 'μιλοῦν ἐκεῖ, 'μιλοῦν εἰς τὸ παζάρι,
κι' εὐρίσκεις ἓνα ρήτορα σὲ κάθε ἀγκωνάρι.
Νέ γ ρ η ς—λ α ὅ ς, Αἰὼν—Αἰὼν, καὶ ἄλλα τέτοια
[σάλια,

κι' ἀνοίγουν μύταις κάποτε καὶ μερικά κεφάλια,
καὶ πέφτει ξύλο 'ξαφνικὸ καὶ δυνατὸ μερντάχι
καὶ ὅλοι βλέπεις νὰ φοροῦν 'στὴ μέση των σελάχι.

Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς σ' ἐρωτῶ...

Φ.— 'Ακόμη δὲν εἰξεύρω,
καὶ τοῦτο ἀγωνίζομαι καὶ προσπαθῶ νὰ εὔρω.
'Εν τούτοις ἀθώωθησαν, καὶ μένε Περικλέτο,
καὶ οἱ τῆς Κοῦτρας ἥρωες, ποῦ ἦσαν γιὰ μουσκέτο,
ὁ Χαραλάμπους δηλαδή, Πηνειῶ τε καὶ Λαίνας,
κι' αὐτὸ τὸ ἐσχολίασαν εἰς ὅλας τὰς 'Αθήνας.
Εἰς πάντας δυσεξήγητον μυστήριον ἐφάνη,
ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις ἀμέσως ἐξεμάνη,
καὶ λέγει τότε τραγικά καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον,
ὅπου εὐθὺς σηκώνονται ἢ τρίχες τῶν ἀνθρώπων.
'Αλλὰ ἐσύ, βρὲ Περικλῆ, καθόλου μὴ ἀπόρει
καὶ ταύτην τὴν ἀθώωσιν ὡς φυσικὴν θεωρεῖ,
καὶ παρακάλει τὸν θεὸν μὲ δακρυσμένον ὄμμα
μὴν κάμουν τοὺς Κουτρούληδες καὶ στρατηγούς ἀκόμα
μήπως κι' αὐτοὶ παρὰσημον ἐπὶ ἀνδρείᾳ παρουν
κι' ἀντὶ νὰ μουσκαταρισθοῦν τοὺς ἄλλους μουσκετά-

Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς σ' ἐρωτῶ...

Φ.— Γι' αὐτὸ δὲν βγάξω μόκο,
μὴ μὲ κτυπήσουν ἔξαφνα μὲ κάμα ἢ μὲ στόκο.
Διαδηλώσεις γίνονται μεγάλαις κάθε βράδυ
κι' ἐγὼ ἐνθουσιάζομαι καὶ τρέχω σὰν ζαρκάδι,
καὶ πότε πάω ἀπ' ἐμπρός καὶ πότε ἀπ' ὀπίσω
καὶ δὲν εἰξεύρω, Περικλῆ, μὲ ποιὰ ν' ἀκολουθήσω.
Διαδηλώσεις σοβαραὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα,
φωτιαῖς, ρουκέταις, φῶσφορα καὶ σμπάρα 'στὸν ἀέρα,
κι' ἀνίστατοι εὐρίσκονται οἱ συμπολίται ὅλοι,
ὅπου θαρρεῖς πῶς 'πήραμε τοῦλάχιστον τὴν Πόλι.

Π.—Ποῦ μὲ προτρέπεις, Φασουλῆ, τὴν ψῆφόν μου νὰ ρίξω;

Φ.—'Εγὼ νομίζω τὸν Τσιγγρό πῶς θὰ ὑποστηρίξω.

Π.—Βρὲ ποῖον Τσιγγρό;

Φ.— 'Στὸ κόμμα του ἀκλόνητος ἐμμένω.

Π.—Καθὼς 'μιλεῖς, βρὲ μασκαρᾶ, δὲν σὲ καταλαβαίνω.

Φ.—Μὴν ἐρεθίζεσαι ποσῶς καὶ διόλου μὴν ἀνάβῃς
καὶ κάμε πᾶν τὸ δυνατόν γιὰ νὰ μὲ καταλάβῃς.
'Εν τούτοις σὲ πληροφορῶ, βρὲ Περικλῆ, ἀκόμη
πῶς κατ' αὐτὰς καὶ τοῦ Σουρῆ ἐβγήκανε οἱ τόμοι
μὲ τὸν ἱππότην Δὸν Ζοῦβαν, μὲ γέλοια καὶ ἀστεία,
πωλοῦνται δέ 'στὸ σπῆτι του, καθὼς καὶ 'στὴν 'Εστίᾳ,
καὶ εἰς τὰ Καταστήματα τὰ τοῦ Κωνσταντινίδη...

Π.—'Ορσε γι' αὐτὴ τὴν εἶδησι δέκα σβερχιαῖς, κασιόδη.

